

TORONYIRÁNY

XVI. 15.

2022. április 10.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Virágvasárnap

az Úr szenvedésének vasárnapja

Nagyhét

A jeruzsálemi bevonulást üdvtörténetileg lehet úgy tekinteni, mint kegyelmi adományt, mint nagy felhívást, hogy az eddigi bizonyítékok alapján döntsenek Jézus mellett. De a vezetők izgatására a nép a kegyelmet visszautasította. Jézus látta mindezt, s ahogy közeledett a városhoz, lelki szeme előtt már felvillant a jövő büntetés. Azért jelenti ki szomorúan: „Bárcsak felismerted volna, legalább ezen a napon, ami békességedre lenne.” Ez a nap békességet hozott volna. De így majd más napok jönnek: Ellenségeid körülvesznek, ostromolnak és lerombolnak. Gyermekeidet elpusztítják, s nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásod idejét.

A szavakat tekinthetjük úgy, mint a félreismert és félremagyarázott szeretet kifejezését. Jézus nem saját szenvedésére, kereszttűjára és felfeszítésére gondol, nem is arról beszél, hanem arról a városról s népről, amely küldetésének és szeretetének a címzettje. A régi templom és az oltár helyén ma az Omár-mecset áll. A jeruzsálemi templom lerombolása óta megszűnt az ószövetségi áldozat. Mi tudjuk, hogy a keresztáldozat után az emberiségnek már nincs szüksége más áldozatra. De az egyház igehirdetése és a kegyelem kiadása továbbra is minden embert válaszút elé állít, hogy ismerje fel látogatása idejét.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Iz 50,4-7** Az Izajás próféta által megrajzolt szenvedő szolga a Megváltó előképe, aki küldetésének teljesítése érdekében semmilyen áldozattól, szenvedéstől nem riad vissza.
- Fil 2,6-11** Jézus Krisztus Isten létére magára vette a mi törékeny emberi természetünket, és szeretetből értünk vállalta a vértanúhalált is. Ezért Isten a feltámadásban emberi természete szerint is felmagasztalta és megdicsőítette.
- Lk 22,14-23,56** Az idén Lukács evangélista leírásában halljuk Jézus elítélésének, kereszttűjának és keresztre feszítésének eseményeit, a Passiót.

A keresztút

A halálos ítélet elhangzása után a katonák levették Jézusról a vörös köpenyt, és visszaadták saját ruháját. Az idegenek és rabszolgák kivégzési módja a keresztfeszítés volt. Római polgár büntetésénél nem alkalmazták. Maga a keresztfeszítés keletről származott, s a rómaiak a punoktól vették át. Ciceró is úgy emlegeti, mint a legkegyetlenebb büntetést. A mózesi törvényhozás nem ismerte, Palesztinába a rómaiak vitték be. A szokásos eljárás az volt, hogy az elítéltet megostorozták, s utána magának kellett a keresztjét a vesztőhelyre cipelni. Ez néha csak egy gerenda volt, de gyakrabban keresztrudat helyeztek rá, s így 'T' alakot kapott. Az áldozat kezét és lábát odaszegezték, vagy kötözték, de úgy, hogy rendszerint egy odaillesztett fadarabon ülhetett, s így a test súlya nem nehezedett teljesen a szögezés helyére. Az eljárás nem az irgalom eszköze volt, hanem inkább a kegyetlenségé, hiszen ezzel meghosszabbították a szenvedés idejét. A zsidóknál a törvény megparancsolta a holtak eltemetését. Másutt a felfeszítettek a kereszten maradtak elretentő példálú és a ragadozók zsákmányául. A halált a merevség vagy a görcsös fulladás okozta. De megtörtént, hogy egy-egy szerencsétlen ember két napon át is kínlódott a kereszten.

Jézus az ostromlás következtében nyilván legyengült, ezért a katonák egy cirenei származású Simon nevű embert kényszerítették, hogy vigye a keresztet. Ő éppen a mezőről jött haza. Bár ez a nap a húsvéti előkészület napja volt, délig még dolgoztak az emberek. Márk Simont úgy említi, mint Alexander és Rufusz apját, tehát a fiai akkor már keresztények és ismert személyek voltak. A tömeg egy része hazatért, hogy készüljön az ünnepre. Megelégedtek azzal, hogy Pilátussal szemben érvényesítették akaratukat. Az elszántabbak azonban kísérték Jézust a kereszttúton is, s még felfeszítése után is gúnyos megjegyzésekkel illették. A kivégzés helyéül a városon kívüli kis magaslatot, a Koponya-hegyet (Golgota, Kálvária) jelölték ki. Az ősegyházban elterjedt olyan hiedelem, hogy valamikor ott temették el Ádámot, azért ott kellett az engesztelő áldozatnak is végbemennie. De ezt Szent Jeromos sem vette komolyan.

A Golgotára vezető út nem volt hosszú. De a szűk utcákon a báméskodók miatt lassan haladtak. Egyik-másik asszonycsoport sírással fejezte ki megrendültségét. Bizonyára olyanok is voltak közöttük, akik látták Jézus csodáit, gyógyításait. De szó lehet olyan női csoportról is, amely azért alakult, hogy a nemzeti buzgóság áldozatainak szenvedését enyhítse. Legalább is a babiloni Talmud tesz említést ilyenekről. Jézusnak a gúnyolódásokhoz nincs szava, de ezekhez van. A részvét bizonyára jólesett neki, s kimutatta, hogy ő is részvéttel érez irántuk, hiszen rájuk és gyermekeikre nagyobb megpróbáltatás vár. Akkor az anyák majd azt ismételték, hogy boldogok, akik nem szültek és nem szoptattak. Unszolni kezdik majd a hegyeket, hogy omoljanak rájuk, és a dombokat, hogy takarják el őket. Mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának? (Lk 2,33). Jézus tehát itt sem saját szenvedésére gondol. Ő tudja, hogy miért hoz áldozatot, s hogy az nem lesz hiábavaló. Jobban szenvednek azok, akiknél hiányzik ez a világosság és akiknek nincs reményük. A jövődőlés egyébként Jeruzsálem pusztulására vonatkozott. Jézus keresztútjának követése ősidők óta kedvelt elmélkedő imája volt az egyháznak. Amikor a törökök elfoglalták Jeruzsálemet, és a zarándokok útja nem volt többé biztonságos, elterjedt a szokás, hogy templomok körül állítottak fel keresztutat. Ennek egyes állomásait liturgikus szükségletből gondolták ki, de a cél az volt, hogy beleéljék magukat Jézusnak a lelkületébe és jobban megértsék a megváltás misztériumát.

A keresztfeszítés

Az ősegyház még nem ábrázolta a felfeszített Krisztust. A szokás a középkorban terjedt el, s a művészet is attól kezdve tekintette tárgyának. Amíg ez a kivégzési mód érvényben volt, tehát Nagy Konstantin koráig, addig mindenki tudta, hogy a kereszten függő elítélt nem esztétikus látvány. A fájdalmas vonaglás, a jajgatás vagy sóhajtozás, a vérzés, a legyek ezrei csak szánalmat kelthettek minden jóakarátú emberben. Jézus szenvedése is ilyen volt. Esetenkint az ítélet végrehajtói irgalmasak akartak lenni, s mirhával kevert bort adtak az elítéltnak. Úgy gondolták, hogy ez a keverék kábulatot okoz, s így a szenvedést enyhíti. Jézus nem fogadta el, ő egészen vállalta a szenvedést. A pogányoknál rendszerint meztelenül szegezték keresztre az embereket, a zsidók törvénye azonban tiltotta a teljes lemeztelenítést, s feltételezhetjük, hogy Palesztinában a rómaiak is alkalmazkodtak ehhez a követelményhez. Jézussal együtt végeztek ki két gonosztevőt, s az ő keresztlükét Jézusétól balra és jobbra állították fel. Az apostolok meglátták benne Izajás (53,12) jövődőlésének teljesedését, hogy „a gonosztevők közé fogják sorolni”. A kivégzettek feje fölé egy táblát helyeztek, s arra írták a bűnét. Itt a katonák Pilátus parancsára a nép nyelvén, tehát héberül vagy arámul, a hivatalos hatóság nyelvén, latinul, és a művelt emberek érintkezési nyelvén, görögül ezt írták Jézus feje fölé: A názáreti Jézus a zsidók királya. Pilátus ebbe is belevitte a zsidók iránti ellenszenvét, amelyet a nap eseményei bizonyára még fokoztak benne. Hiszen a vezetők újra feljelentéssel fenyegetőztek. Hiszöleg örült, hogy királyuknak nevezheti azt a szegény, megtört embert, akinek messiási küldetése ellen annyi büszkeséggel védekeztek. A vezető emberek szavá is tették, hogy a felirat sérelmes számukra. Azt kellett volna írnia, hogy Jézus magát mondta királynak. A helytartó azonban röviden elutasította őket. Amit írtam, megírtam. Örök emberi igazság jut itt kifejezésre. Az ártatlannak az elítélése valójában nem nyugtatja meg ellenségét. Minden kis jel felébreszti félelmét, hogy az igaz ügyet nem hallgattatta el egészen.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (14.)

Nyarlás

5. KÖRNYEZETTUDATOS VISELKEDÉS

5.2. Hogyan viselkedjen a kulturált turista?

Akkor is figyeljünk arra, hogy tiszteljük a minket körülvevő környezetet, amikor kulturális célból tett kirándulásokon veszünk részt. Vagyis, amikor műalkotásokban gazdag helyeket látogatunk meg. A műalkotások, műemlékek az elmúlt évszázadokból maradtak ránk, túlélve tűzvészeket, háborúkat és egyéb viszontagságokat. Kincsek, melyek őrzik számunkra a múltat, és amelyet nekünk is tovább kell őriznünk az utókor számára.

Íme, néhány jó tanács:

1. Ne fogdossuk össze a festményeket, szobrokat, ne firkáljunk az emlékművekre, ne karistoljuk össze a kiállított tárgyakat! Ha rongálnánk a kincseket, rövid idő alatt csak ócskaságok maradnának belőlük. Tiszteljük meg mindazokat, akik megálmodták, megalkották, örökölték ránk ezeket a műalkotásokat, és azokat is, akiknek mi fogjuk tovább adni.
2. Amikor templomokat, múzeumokat látogatunk meg, ne hangoskodjunk! Bizonyos műalkotásoknak a lényegét a csendben és az elmélyülésben értjük meg, ezért látogatás közben lehetőleg ne is együnk, és ne is igyunk. Az is fontos, hogy vegyük figyelembe azokat is, akik nem a legnagyobb káosz közepette óhajtják megcsodálni a kiállított műtárgyakat.
3. Amikor sokan állnak sorba, hogy lássanak egy műalkotást, vagy egy műemléket, várjuk ki türelemmel, míg mi is oda jutunk! Ez idő alatt ne káromkodjunk, és ne lökdösődünk: nem a piacon vagyunk, még kevésbé egy focimeccsen.
4. Vegyük figyelembe a tilalmakat: ne lépjük át a kordonokat, melyek azért vannak, hogy megakadályozzák a bejutást a templomok lezárt részeibe. Ne menjünk túl közel a múzeumokban, kiállításokon található tárgyakhoz, esetleg megszólaltatva ezáltal a riasztókat. Ne hagyjuk figyelmen kívül a jelzősorompókat, mert előfordulhat, hogy veszélyes helyekre kerülünk, például egy aknába, és így tovább.

A SPORT

1. A SPORTOLÓK

A sportolás azon tevékenységek közé tartozik, melyektől jól érezzük magunkat a bőrünkben. Nemcsak a testünket erősíti meg, de agyunkat is ellazítja, jótékony hatásai ekképpen egész életünkre kiterjednek.

Aki ezt a fajta tevékenységet végzi, annak magatartása is legyen sportos, az elérendő cél ugyanis nem feltétlenül az eredmény, hanem az egészséges élet, az öröm és a kikapcsolódás. A sportoló illetmánának, vagyis a „sportszerűségnek” tehát természetes módon, magától kell jönnie.

Mindazonáltal vannak olyan sportok, ahol szemtől szemben áll a két ellenfél, vagy két csapat küzd meg egymással. Ilyenkor egy sportolónak igen nehéz sportszerűen viselkednie, hiszen sok esetben minden ösztönének ellentmondóan kell cselekednie: amikor az utolsó pillanatban veszítesz, dühös vagy, nemhogy még megszorítsd ellenfeled kezét és gratulálj is neki! Mégis, a sport ezekben a pillanatokban válik az élet iskolájává, ilyenkor finomodnak az önzetlenség és nagylelkűség érzései, valamint az önkontroll képessége.

1.1. Akkor vagy igazi sportoló, ha...

1. ...követed a neked szánt tanácsokat. Miért ne lehetne valami jó abban, amit az edző gondol, illetve mond neked?
2. ...elkerülsz a dühkitöréseket - egy teniszütő földhöz vágása gyerekes dolog akkor is, ha egy milliókat érő bajnok teszi -, és a durva és vulgáris szavakat, gesztusokat is.
3. ...bátorítod, és nem kritizálsz csapattársaidat, ily módon nagyobb segítség, és emellett jóval szimpatikusabb leszel a számukra.
4. ...tiltakozás nélkül fogadod el a bírót, vagy a zsűri döntését, vita esetén pedig megőrzöd méltóságodat és önkontrollodat. Próbáld meg felnőttként viselkedni, és ne úgy, mint egy szeszélyes kisgyerek: jobb színben fogsz feltűnni.
5. ...ellenfeleddel lojális, lovagias és nagylelkű vagy, remélve, hogy a másik fél is hasonlóan fog irányodban viselkedni.
6. ...fel tudod mérni erőidet, és ahhoz mérten cselekszel: ha nem vagy formában, lépj a cserepadhoz, és add át posztodat annak, aki bizonyosan jobban fog „teljesíteni” nálad.
7. ...elkerülsz a fölösleges magamutogatást. Aki így viselkedik, gyakran nevetséges és ellenszenves lesz mások szemében. Tudj szerényen győzni, és harag, illetve önmarcangolás nélkül veszíteni, hiszen ez teszi igazán nagygyá a bajnokot.
8. ...inkább vesztésd el a mérkőzést, minthogy sportszerűtlen eszközökkel, csalással győzz! A becstelen módon kivívott győzelem különben sem nagy eredmény!
9. ...amikor veszítesz, nem keresel kibúvókat: a Nap, a szél, az adott fizikai állapot..., és tudsz gratulálni a győztesnek. Amikor győzöl, mutass tiszteletet a legyőzött felé anélkül, hogy hamisnak tünne. Ne mondd neki, hogy jól játszott, amikor ez nem volt igaz. Inkább köszönd meg neki, hogy játszott veled.

1.2. Néhány tanács a sportkedvelőknek

Aki nem versenyszerűen sportol, az is szeretné jól érezni magát a bőrében, fizikai állóképességét javítani és legfőképpen kikapcsolódni. Íme, néhány jó tanács a különböző sportágakhoz, melyeket ha megfogadsz, örömmel fogsz sportolni anélkül, hogy veszélyt jelentenél önmagadra, vagy másokra nézve: tulajdonképpen ez a sportszerű viselkedés alapelve.

Ha görkorcsolyás, gördeszkás, vagy biciklis sportokat űzöl, alapszabály az, hogy nem ütsz el senkit. Éppen ezért, mielőtt élesben elkezdésd hajtani, kérj meg valakit, hogy tanítson meg téged az alapokra. Nem kell mindig edzőhöz fordulni, elég, ha egy tapasztaltabb barátod foglalkozik veled, utána pedig gyakorold jól be, amit tanultál. Sajátítsd el a helyes elindulást, a kanyarodást és a fékezést. Emlékezz arra, hogy mindig nézd az utat, és engeddd át azokat, akiknek elsőbbségük van veled szemben. Mindig tarts jobbra, mindig a helyetted igazítsd a sebességet és különösen figyelj előzésnél: kerülj a kockázatos manővereket!

Próbáld meg kihasználni az ezekre a tevékenységekre kialakított helyeket: korcsolyapályákat, bicikliutakat, skate parkokat stb. Ha mindenképpen az úton kell menned, mindig a forgalom irányát kövesd. Ne felejtssd el, hogy a járdán a gyalogosoknak van elsőbbségük! Hogy megvédd magad a sérülésektől, használj a megfelelő védőfelszereléseket: a térdvédőt, a sisakot és a lámpákat, ha este mész valahová.

Ha ezen sportok űzése közben szeretsz zenét hallgatni, vigyázz arra, hogy ne tekerd túl magasra a hangerőt ipad, vagy mp3 készülékeden, ezzel ugyanis azt kockáztatod, hogy nem hallod meg a körülötted lévő figyelmeztető hangokat, például az autódudálását, ami már nem tud előtted lefékezni.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Szenvedő arcok

Ezerszer elhangzik naponta: mi az értelme a szenvedésnek?

Hívó ember is tanácstalanul szembesül a fájdalommal, szomorúsággal. Maga az ember, aki életre született. Mindig hangzik az apostoli szó: - Örüljétek, mindig örüljétek. Micsoda ellentmondás. Pedig...

A modern teológiai gondolkodó Karl Rahner hosszan medítál a szenvedésről. Magyarázatokát idéz, de a végén kimondja: a szenvedés misztérium. Hosszan töprengök, s talán a magam módján teszem hozzá: ha az emberségünket áldozatul vállaló Krisztus nem tért ki a fájdalom, a megaláztatás elől, az ember sem térhet ki, még ha tiltakozik is ellene.

Nincs élet szenvedés nélkül, és ha az ellentétek párhuzamában a szintézist elmondhatjuk: a szenvedés is azért van, hogy még nagyobb legyen az örömünk. A Római misekönyvben olvashatjuk a betegekért mondott imádságban: „Add, hogy mindazok, akiket fájdalom és betegség gyötör, érezzék át, hogy azok közé tartoznak, akiket az Evangélium boldognak hirdet, és tudják meg, hogy együtt szenvednek a világ üdvéért szenvedő Krisztussal.”

Az ő szenvedése a legnagyobb titkok egyike, és csak megértéssel lehet azt is fogadni, aki azt kérdezi: -Miért kellett az Isten Fiának ekként vállalnia a megváltást? Volt erről már szó korábbi századok teológiájában is, de a végső „magyarázatot” egyetlen szóval fejezték ki: Szeretet. És ez ma sem változott.

Többször elgondolkodtatott a fogalom: Isten dicsősége. A már általam többször idézett francia Jezsuita: Fr. Varillon könyvének címlapján ez áll: Isten alázata és szenvedése.

A szerző kifejti a dicsőség értelmezését, amit mi leginkább magas jelzőkkel illetünk: a Hatalmas, a Nagy dicsősége ez, holott éppen az ellenkezője: „halál porba sújtott” Istenember diadala, aki a legmélyebb pontból emelkedett fel a kereszten a világ ormai fölé.

Ez a „mélypont ünnepéye”, amely húsvét fényében a legtisztább. Ebben igazolódik Lisieux-i Szent Teréz mondata is a halálról: „Nem halok meg, hanem átmegyek az életre.”

Megnyugvás ugyanakkor a szenvedés, ha kérést, könyörgést jelent: a beteg, a szenvedő meggyógyulását, meggyógyítását éppen attól, aki a szenvedést megengedi, hogy a remény is egyre több legyen az isteni akaratban-, a remény a gyógyulásban.

† Tóth Sándor

hírek információk

Életének 85., papságának 60. évében, 2022. április 4-én elhunyt Katona Pál c. prépost, p. tanácsos, ny. plébános.

Katona Pál 1937. június 26-án született a szlovákiai Vízkeleten. Tanulmányait Szegeden végezte, papszentelése 1962. június 17-én volt a Székesegyházban. Szatymazon és Makó-Belvároson volt káplán. Plébánosként Makó-Belvároson, Makó-Újvároson és Kiszomboron, Földeákon, Maroslelén és Óföldeákon szolgált. Nyugállományba 2016-ban vonult. Gyászmiséje április 11-én, 11.00 órakor a Makó Belvárosi Plébániatemplomban, temetése ezt követően, a Makó Belvárosi temetőben lesz. Nyugodjék békében!

Virágvasárnap, április 10-e, azaz a mai nap a Nagyhét első napja. A Székesegyházban a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Virágvasárnap, az Egyetemi Lelkészség este 8 órakor kezdődő szentmiséjének keretében hallható Szent Lukács evangéliumából a Szenvedéstörténet könnyűzenei feldolgozása. A passió zeneszerzője Lajos István. A művet a Szent Imre Szakkollégium hallgatói mutatják be énekkel, valamint gitár és szólóhangszeres kísérettel a Dómban. Az előadás Hudák Anna ötlete volt, aki a kottát nagyszüleitől és keresztszüleitől kapta, akik korábban már bemutatták ezt a művet.

A húsvéti szent három nap szertartásrendje a Székesegyházban:

április 14. Nagycsütörtök

10.00 Olajszentelési püspöki szentmise az egyházmegye papságának részvételével (a krizma, a keresztelendők és a betegek olajának megáldása, illetve a papi ígéretek megújítása)

18.00 Az utolsó vacsora emlékmiséje

20.30 óráig virrasztás a Dömötör-kápolnában

április 15. Nagypéntek

9.00 órától egész nap gyónási lehetőség a Dómban

16.00 Keresztút a szeminárium növendékeinek közreműködésével

17.00 Nagypénteki szertartás, passió

19.30 óráig virrasztás a „Szent sír”-nál

április 16. Nagyszombat

20.00 Húsvéti vigíliai szertartás (Húsvéti Gyertya meggyújtása, igeliturgia, a keresztségi fogadalmak megújítása, az eukarisztia liturgiája), körmenet a Dóm téren

április 17. Húsvétvasárnap

Szentmisék: 8.30, 10.00 (ünnepi püspöki szentmise), 11.30 és 18.00 órakor

április 18. Húsvéthétfő

Szentmisék: 10.00 és 18.00 órakor

Egy XV. századi angol moralitásjátékkal, az „Akárki”-vel (Jederman) készül a húsvéti ünnepre a Liget Társulat. A darab címszereplőjét, Akárkit váratlanul meglepi a Halál, és hirtelen számot kell vetnie egész életével. Mielőtt Isten bírói széke elé lépne, minden hozzátartozóját és földi javát elveszti, a Szépség, az Erő, a Tudás sem segít rajta, csak vezeklés és a Jótett révén nyeri el a megváltást. Az előadás zenei betéteit Klebniczki György, dalszövegét Szendrényi Borbála készítette. A darab rendezője Kaj Ádám. A bemutatót húsvétvasárnap, 15 órakor a Bálint Sándor Művelődési Házban nézhetik meg az érdeklődők.

A Filharmonia Magyarország Orgonabérlet sorozata Matthias Höfs, a világhírű German Brass rézfúvós együttesének trombitaművésze, valamint Szamosi Szabolcs, Liszt Ferenc-díjas orgonaművész közös koncertjével folytatódik. Az április 22-én, pénteken 19.30-kor kezdődő hangversenyen – többek között – Albinoni, Johann Sebastian Bach és Gottfried Heinrich Stölzel művei hallhatók a Dómban. Jegyek vásárolhatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Megkezdődött az öttömösi Kisboldogasszony templom és a ruzsai Urunk színeváltozása templom homlokzatának felújítása. A teljes külső rekonstrukció kormányzati támogatásból, mintegy 15-15 millió forintból valósul meg.

Ünnepélyes keretek között írta alá Palkovics László miniszter március 29-én a budavári Karmelita kolostorban a közfeladat-finanszírozási szerződéseket az egyházi felsőoktatási intézményfenntartókkal, köztük a Gál Ferenc Egyetem fenntartójával, Kiss-Rigó László püspökkel.

Ünnepség keretében adták át április 1-jén a mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtok kapuja előtt felállított kőkeresztet. Szmracsányi Boldizsár Kossuth-díjas szobrászművész alkotását Kiss-Rigó László püspök áldotta meg a református és evangélikus lelképásztorok közreműködésével.

Idén is folytatódik a Katolikus Karitás öngondoskodó családokért indított programja, melynek fókuszában a családok és idősök állnak. Az akció keretében ezúttal 3600 családot ajándékoznak meg 20 féle vetőmaggal (sárgarépa, zöldborsó, uborka, kukorica, cékla stb.), országosan több mint 14 millió forint értékben. Az Agrárminisztérium jóvoltából több száz, magyar szentről elnevezett, Márk Gergely által nemesített rózsatövet is kapnak a családok. Elsőként április 1-jén, a Békés megyei Csanádapácán vehették át a vetőmagokat és a rózsatöveket a rászorulókat, akiket a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás is támogat.

A közelmúltban a Ferencvárosi Torna Club és a Szeged-Csanádi Grosics Akadémia edzőmeccset játszott a Szent Gellért Fórumban, melynek bevételét felajánlották az ukrainai háború menekültjeink támogatására. Április 7-én, csütörtökön délelőtt 4.000.000,- Ft-ot adott át a szegedi csapat képviselőiben Dragan Vukmir edző, Adem Kapic sportigazgató, Germán Tamás és Gajdos Zsolt Kothencz Jánosnak, a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás Szervezete igazgatójának.

Az idei Egyetemi Tavasz rendezvénysorozat keretében kiállítással készült az április 8-i Nemzetközi Roma Napra a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium. Bari Janó és Gaudi Márton, roma származású képzőművészek tárlatának címe Szakrális bevésződések. Festményeikben a keresztény kultúra és vallás üzenetei jelennek meg a cigány népművészet ábrázolásán keresztül. A tárlat április 14-ig látható a József Attila Tanulmányi és Információs Központban.

Gyulan rendezték meg az egyetemi és főiskolai tájfutó bajnokságot április 9-én és 10-én. Vincze Gábor, a versenyt védnöként is támogató Gál Ferenc Egyetem Egészség- és Szociális Tudományi Karának dékánja kiemelte: számukra rendkívül fontos a sport, hiszen nem elég megszerezni a tudást a hallgatóknak, azt alkalmazni is kell hosszú távon, ezt pedig csak egészségesen tudják megtenni, melyhez a tájékoztatósi futás ötvözi a szellemi és fizikai megmérettetést.

Adománygyűjtést szervez a Premontrei Női Kanonokrend tanodájának halmozottan hátrányos helyzetű gyermekei részére a Szeged-Csanádi Egyházmegye gyulai Egészség- és Szociális Tudományi Karának Hallgatói Önkormányzata. A gyermekruha, száraz élelmiszer, tanszer, iskolatáska, játék, tisztító- és tisztálkodószerek adományokat április 26-ig várják a kari könyvtárba (Gyula, Szent István u. 17-19.). További tájékoztatás a kari titkárságon a (66) 561-623-as telefonszámon kérhető.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.